

Z deníku lázeňského šviháka

Miroslav Šilar
S ilustracemi Radovana Rakuse

Miroslav Šilar

Z DENÍKU LÁZEŇSKÉHO ŠVIHÁKA

S ilustracemi Radovana Rakuse

Copyright

Autor: Miroslav Šilar

Ilustrace: Radovan Rakus

Korektury: Jana Křížová

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

ISBN:

978-80-87976-09-8 (ePub)

978-80-87976-10-4 (mobipocket)

978-80-87976-11-1 (pdf)

VĚNOVÁNÍ

Všem, kdo mi pomohli překonat období, kdy mi nebylo zrovna do smíchu.

JAK JSEM SE STAL ŠVIHÁKEM ANEB KDYŽ UŽ...

Švihal jsem si to na lyžích dolů z kopce, načež jsem sebou švihl tak, že jsem si totálně rozšvihl koleno. Následovala komplikovaná operace, více než půlroční léčení a rehabilitace (chvílemi jsem myslel, že mě z toho vážně švihne...).

Nešvihlo. Naopak, přes kapsu se švihla moje zdravotní pojišťovna, která mi zaplatila měsíc pobytu v lázních, čímž mi poskytla jedinečnou příležitost, stát se nefalšovaným lázeňským švihákem na dobu určitou.

Poté, co se v okolí rozkřiklo, kam že se to chystám, byl jsem konfrontován s výzvou několika svých přátel dokázat, že i v nezdravém těle může být zdravý duch, a sepsat pro jejich obveselení zážitky, jež život a lázeňská péče přinášejí.

...A když už jsem hozenou rukavici zvedl a začal psát, řekl jsem si, proč příhody jen pro úzký okruh přátel? A tak nechávám do svého deníku nahlédnout každého, kdo se snaží brát život s humorem a koho tajemný a často i mýty opředený svět lázní zajímá.

...A když už psát, tak proč jen psát, a šetřit přitom doplňujícími obrázky, které by potěšily oko i mysl ve chvílích, kdy samotný text bude více či méně nudný?

...A když už obrázky, tak od koho jiného než od vynikajícího kreslíře a vtipálka Radovana Rakuse?

Tak tedy pojd'te a přeneste se spolu se mnou na jih naší milované vlasti, do poklidného městečka Třeboně, kde se lázeňské pobyty konají už od nepaměti.

Ten můj byl plný zážitků, trapasů a jiskřivých setkání, na které se jen těžko zapomíná. Nakonec, posuďte sami...

Poznámka pod čarou

Situace a popisované historky se skutečně staly, proto jsem hlavní aktéry v zájmu zachování svého života či stále ještě relativního zdraví raději anonymizoval.

Jinými slovy – to, co jsem napsal, sedí. Ovšem nerad bych seděl za to, co jsem napsal.

DEN 0. – DIAGNÓZA

Lékařská diagnóza se obvykle skládá ze dvou částí: „subjektivního“ a „objektivního“ hodnocení. Slovník cizích slov na vysvětlenou uvádí:

- **Subjektivní** = předpojatý, zaujatý, jednostranný názor.
- **Objektivní** = existující nezávisle na subjektivním mínění, chtění nebo zájmu.

Rozhodně vás nechci zatěžovat opětovným popisem úrazového děje, ale myslím si, že uvést alespoň základní diagnózu, jak byla napsána při přijetí do nemocnice, stojí za to zmínit. Tak tedy:

- **subjektivně** – tuto část odbyl doktor lakonickým konstatováním: *„bolest pravého kolena“*
- **objektivně** – tříštivá intraartikulární fraktura laterálního kondylu tibie zasahující mezi interkondylické eminencie, s depresí laterálního plató tibie, distrakce jemných fragmentů laterálně; entezopatie horního pólu pately atd.

Tak nevím..., ale nemohu se zbavit pocitu, že při subjektivním hodnocení mohl doktor projevit více empatie. I kdyby si totiž nevšiml, jak mě přímo ze sjezdovky přivezla záchranka, to, že asi nebudu jen další z řady simulantů, kteří si chtěli prodloužit jarní prázdniny, mu muselo definitivně dojít poté, co jsem mu na jeho příkaz: *„Zkuste ohnout koleno!“* – odpověděl otázkou: *„A na jakou stranu, pane doktore?“*...

Ale konec filozofování a špitálů. Uplynuly čtyři měsíce a ve zprávě z kontroly na traumatologii se objevila kouzelná formule: *„Indikována komplexní lázeňská péče z indikace VII/14.“* Ovšem nepředbíhejme. Ten, kdo už se někdy pokoušel vyřídit si lázně (zvláště o prázdninách), mi dá určitě za pravdu, že to žádný

med není. Nejprve je třeba s doporučením od specialisty zajít na obvod pro „návrh lázeňské péče“. Doktorka měla ale měsíc – slovy m-ě-s-í-c!!! – dovolenou (to já jsem si vybrat tolik dovolené v kuse nedovolil za celý život), zastupující lékařka mě logicky poslala „kamsi“ a nekývla ani na nabízený úplatek, takže nezbývalo než čtyři týdny čekat. První den po svém návratu z rekreace mě obvodářka usadila, že teď taky nestíhá, neboť má pro změnu dva obvody zase ona. Ale podařilo se mi ji nakonec přemluvit (bez úplatku), lázeňský poukaz že mi prý napíše její tatínek, rovněž lékař. Poukaz se následně posílá zdravotní pojišťovně, pro změnu lékaři reviznímu, který pobyt v lázních buď posvěť, nebo ne. Uzná-li, že nárok je oprávněný, můžete díky dobrodiní nemocenské pokladny vyrazit.

Já jsem si vybral lázně v Třeboni, mém zamilovaném městě, ve kterém jsme strávili mimo jiné i svatební cestu (jó, to byly časy)...

Půjdu si zabalit, protože brzy ráno vstávám, zapřáhnu svých (tedy, přesněji řečeno, služebních) sto padesát koníků a vzhůru na jih, protože:

V Liberci za pecí, nečekám zdar,

za pecí na gauči, škoda mých jar!

Vyrážím do lázní, volá mě svět!

Zdravější, svěžejší, vrátím se zpět...

